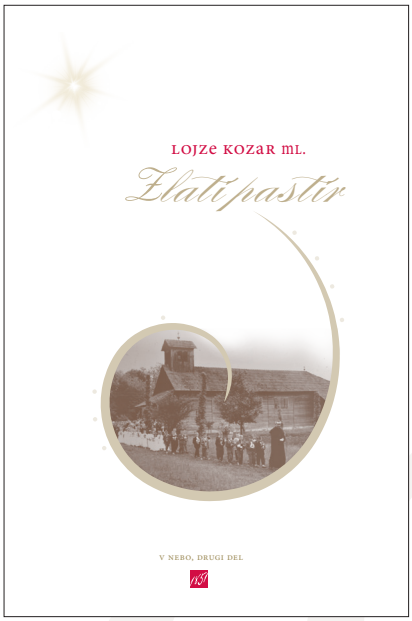
Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

LOJZE KOZAR ML.: ZLATI PASTIR

Bridkost je kopel, v kateri se čisti in mehča človeško srce

V prvem delu trilogije V nebo Srebrni deček *smo spoznali otroštvo in mladost Božjega služabnika Alojzija Kozarja, ki nam v drugem delu z naslovom* Zlati pastir *kot prvoosebni pripovedovalec izriše svojo duhovniško službo: pripoveduje o ljudeh, s katerimi se je srečeval, o krajih, ki jih je prepotoval, in preizkušnjah, ki jih je neizmerno potrpežljivo prestajal v globoki veri in predanosti služenju Bogu in ljudem.*

Lojze Kozar ml. nam tudi v drugem delu trilogije življenje svojega strica predstavi v prvoosebni pripovedi, tokrat kot zavzetega dušnega pastirja, odličnega vzgojitelja, graditelja cerkva, pisatelja s srcem in glasbenika s posluhom. Lujzek, Srebrni deček, je z leti postal Zlati pastir; dušni pastir, ki je vse delal po zgledu Jezusa, Dobrega pastirja, saj je bil Gospod Jezus vsa njegova ljubezen, in ljudje v Odrancih in drugod so bili vsa njegova ljubezen. Resnično zlat, dragocen. O njegovem žlahtnem srcu govorijo njegovo življenje, trpljenje, ki ga je prestal, preizkušnje, ki jih je premagal in ga niso zlomile; govorijo njegova dela, govori župnijska cerkev Svete Trojice v Odrancih, govorijo knjige, ki jih je napisal, govori vse, kar nam je zapustil, tvarno in duhovno.

V življenju Lojzeta Kozarja ena od največjih preizkušenj gotovo ostaja »odranska Nowa Huta«, boj s političnimi in birokratskimi mlini, zapor in zaplembe, in ta trnjeva pot se je po devetnajstih letih končno sklenila z zmago, dovoljenjem za gradnjo cerkve v Odrancih – a nato z osmimi smrtmi pri gradnji. To bolečino je Lojze Kozar razgrnil v svoji knjigi *Neuničljivo upanje*, o kateri je Alojz Rebula zapisal: »Slovensko krščanstvo jo bo lahko dalo na zlato polico svojih pričevanj.« To polico sedaj polni tudi drugi del trilogije V nebo o Lojzetu Kozarju – dušnem pastirju, zlatem župniku, ki zdaj nosi še lepše, še žlahtnejše ime: Božji služabnik Alojzij Kozar. O tem imenu besede še zorijo. Najprej naj nam v drugem delu trilogije spregovori Zlati pastir.

Podatki o knjigi

- Naslov: Zlati pastir
- Podnaslov: Življenje in delo duhovnika Božjega služabnika Alojzija Kozarja
- Trilogija: V nebo, drugi del
- Avtor: Lojze Kozar ml.
- Urednica: dr. Tanja Ozvatič
- Format: 135 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavihi
- Število strani: 284
- ISBN: 978-961-278-560-4
- Cena: 18 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba v sodelovanju z Župnijo Odranci
- Leto izdaje: 2021

Kontakt

Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorju

Lojze Kozar ml. je bil rojen leta 1958 v Murski Soboti, otroštvo je preživel v Martinju. Po končanem študiju na Teološki fakulteti v Ljubljani in v Mariboru je bil kaplan v Beltincih, Lendavi in Odrancih, kjer je leta 1991 kot župnik nadomestil prvega odranskega župnika, svojega strica Alojzija Kozarja. Od leta 2015 opravlja službo generalnega vikarja škofije Murska Sobota. Sodeluje tudi pri škofijskem postopku za beatifikacijo Božjega služabnika Alojzija Kozarja. Od leta 1988 je član uredniškega odbora zbornika Stopinje, ki ga ureja od 2000.

Izpod njegovega pisateljskega peresa: *Najlepši klas* (2005), *Mučenec ob Muri* (2008), *V svetišču družine* (2008), *Legendarna pot* (2009), *Srebrno poletje* (2009), *Vsa moja ljubezen* (2010), *Dozoreli klas* (2015), *Pripovedi o Mariji* (2018), *Srebrni koraki* (2018), *Panonski cvetovi za Marijo* (2019), *Srebrni deček* (2020), *V imeni Očé* (2021), *Zlati pastir* (2021).

Napisal je tudi besedila duhovnih vsebin, ki so izšla v tiskani obliki: *Križev pot (Halasov)* (2002, 2003, 2011, 2017), *Odprite vrata Kristusu* (2015), *Skupaj čez zlati most* (2018), *In vendar živimo - Križev pot Slovencev ob Muri* (2018), *Križev pot ob Kregarjevih freskah* (2019).

Iz knjige

Reka Raba je odnašala vse težko in hudo. V njen tok so se pomešale tudi kapljice s Srebrnega brega. /.../ Tako so do mene pritekale vsaj kapljice doma, domačih krajev in ljudi. Večkrat sem stal ob Rabi, ki je tekla ne daleč od cerkve, in gledal v vodo, da bi me okrepilo vsaj nekaj življenja. (Str. 41)

Tvoja pot v nebo bo težja in daljša. A ne boj se, jaz sem s teboj, da te obvarujem.« (Str. 105)

Cerkve ni bilo, a v ljudeh je bila vera, je živelo upanje in je žarela ljubezen. In rekel sem si, da je to dovolj, da je to največ. (Str. 60)

Tedaj sem zaslišal glas od zgoraj: »Ostani, kjer si. Tvoja naloga je večja in težja. Teh osem zrn je padlo v zemljo in v nekaj trenutkih doseglo svoj cilj. Ti moraš stati in se postopoma dvigati v nebo. Taka je pot za večino ljudi. Ti jim moraš na sebi pokazati, kakšna je ta pot, in da je taka pot možna. Dajal boš zavetje, opora boš mnogim, toda prej moraš iti skozi ogenj in točo, spustiti se moraš najgloblje, da boš od tam lahko dvigal tiste, ki so padli. Tvoja pot v nebo bo težja in daljša. A ne boj se, jaz sem s teboj, da te obvarujem.« »Naj se zgodi tvoja sveta volja!« sem odgovoril in se zbudil. Več dni sem premišljeval o teh nenavadnih sanjah. Ko sem stal visoko na odru pri dvigalu in ga upravljal, da so se opeke za gradnjo kupole dvigale k meni, se mi je kdaj pa kdaj zazdelo, da se opeke ne dvigajo, temveč padajo. Zdrznil sem se in se močneje oprijel ročic dvigala. (Str. 105)